

Adeu a Roser Amadó, una arquitecta autoexigent i versàtil

Entre les seves obres hi ha l'Arxiu de la Corona d'Aragó i la Fundació Antoni Tàpies

ANTONI RIBAS TUR
 BARCELONA

El sector de l'arquitectura catalana ha perdut una de les seves pioneres: l'arquitecta Roser Amadó va morir dimarts als 79 anys. Associada amb el també arquitecte Lluís Domènech Girbau, Roser Amadó va fer algunes de les obres més destacades de Catalunya des dels anys 80, com l'Arxiu de la Corona d'Aragó, la conversió de l'editorial Montaner y Simón en la Fundació Antoni Tàpies, i un ambiciós treball al centre històric de la ciutat de Lleida, pel qual va rebre el Premio Nacional d'urbanisme el 1985. També va ser la responsable d'un edifici d'oficines per a Eurocity a la Vila Olímpica coincidint amb els Jocs de Barcelona.

Per tot això, a Catalunya Amadó és considerada com l'arquitecta més important de la segona generació. "En la societat Amadó-Domènech, la Roser fa la seva feina sobre la base d'una autoexigència funcional i constructiva, aportant un interès especial en la relació entre arquitectura i ciutat, entre arquitectura i naturalesa, així com en el disseny d'interiors com uns espais enormement

suggestents", es pot llegir d'ella a la web *Un dia, una arquitecta*. "Amadó-Domènech és un dels primers estudis mixtos en què hi ha una dona molt brava al capdavant", subratlla el crític d'arquitectura Jaume Prat, que destaca l'estètica industrial d'un altre dels seus treballs, la Torre Girona, una torre de 28 habitatges a prop de l'estació de tren de Girona. "Roser Amadó era una dona acollidora, bona amiga, els seus companys i amics la trobarem a faltar", afirma el degà del COAC, Guim Costa.

"Estudiar arquitectura va ser completament casual", va dir la mateixa Roser Amadó en una entrevista a la revista *Compàs d'Amalgama*, de la [Universitat de Barcelona](#). "L'any 1964 havia fet el curs comú de ciències i les noies solien estudiar farmàcia -explicava-, però en el meu cas això no podia ser perquè el meu pare, que era farmacèutic, havia decidit fer hereu el meu germà. Així que, totalment despistada, vaig anar a parar a arquitectura simplement perquè dibuixava bé i era bona en matemàtiques. Vaig passar la carrera sense pena ni glòria, però hi vaig conèixer Lluís Domènech i Girbau, també estudiant d'arquitectura, i ens vam casar el 1965; això va ser fonamental per al

Roser Amadó en una imatge d'arxiu a la seu del COAC. COAC

meu futur". Nascuda a Barcelona l'any 1944, Roser Amadó va ser una de les primeres dones que van estudiar la carrera d'arquitectura a Catalunya. Es va titular el 1968 per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. "Va ser la sisena arquitecta catalana i la cinquena titulada a l'escola d'arquitectura", recorda l'arquitecta i professora Zaida Muxí.

Entre altres treballs d'Amadó i Domènech també hi ha la seu social de Carburos Metàlics, el passeig Picasso de Barcelona i una illa de 240

habitatges a la Maquinista. "Domènech i Amadó van ser pioners a introduir criteris de sostenibilitat i van fer una arquitectura molt respectuosa", diu Muxí. En una fase posterior, Amadó va fundar l'estudi B01 Arquitectes al costat també de Lluís Domènech, Ramon Domènech, Carles Cortadas, Sander Laudy i Laura Pérez. A partir d'aleshores van fer obres com l'Hotel Chic & Basic a Amsterdam, el Teatre Municipal de Lloret de Mar i el Teatre Núria Espert a Sant Andreu de la Barca. ■